

**Wiceprezes
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie**

Warszawa, dnia 5 stycznia 2021 r.

Prez-060/97/20

Pani
Katarzyna Słubik
Prezeska Stowarzyszenia Interwencji Prawnej

w związku z pismem z dnia 14 grudnia 2020 r., w którym postulujecie Państwo przeprowadzenie, w okresie zagrożenia epidemicznego takich zmian w organizacji pracy Sądu, które umożliwią przeprowadzanie rozpraw za pomocą środków komunikacji lub ograniczą możliwość kierowania spraw do rozpoznania na posiedzenia niejawne w trybie art. 15zsz⁴ ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1842) a także zagwarantują stronom dostęp do akt sprawy, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Wprowadzony ww. z dnia 2 marca 2020 r. przepis art. 15zsz⁴ ust. 3 umożliwił Przewodniczącemu Wydziału skierowanie na posiedzenie niejawne każdej sprawy, jeżeli uzna rozpoznanie sprawy za konieczne, a przeprowadzenie wymaganej przez ustawę rozprawy mogłoby wywołać nadmierne zagrożenie dla zdrowia osób w niej uczestniczących i nie można przeprowadzić jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. Aktualnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie jest dostosowany do prowadzenia bezpiecznych rozpraw na odległość w sposób, o którym pisze Pani w piśmie z 14 grudnia 2020 r. W okresie panującej pandemii, a zwłaszcza od momentu objęcia m. st. Warszawy czerwoną strefą zagrożenia epidemicznego, Przewodniczący Wydziałów orzeczniczych podejmują decyzje umożliwiające rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym w trybie ww. ustawy. Zwrócić należy jednak uwagę, że możliwość takiego procedowania w tym wyjątkowym okresie zaakceptował Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu uchwały z dnia 30 listopada 2020 r. sygn. II OPS 6/19, w której uznał art. 15 ust. 3 zsz⁴ ww. ustawy za przepis szczególny w rozumieniu art. 10 i art. 90 § 1 p.p.s.a. W przedmiotowej uchwale skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazał, że prawo do publicznej rozprawy nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniu, w tym także ze względu na treść art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, w którym jest mowa o ograniczeniach w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw, gdy jest to unormowane w ustawie oraz tylko wtedy, gdy jest to konieczne w demokratycznym państwie m. in. dla ochrony zdrowia. Zauważyć przy tym trzeba, że NSA podkreślił, że nie ulega wątpliwości, iż celem stosowania konstrukcji

przewidzianych przepisami COVID-19 jest m. in. ochrona życia i zdrowia ludzkiego w związku z zapobieganiem i zwalczaniem zakażenia wirusem COVID-19, a w obecnym stanie faktycznym istnieją takie okoliczności, które w zarządzonym stanie pandemii, w pełni nakazują uwzględnianie rozwiązań powyższej ustawy.

Wskazać jednak należy, że mając świadomość wynikających z tych zapisów ograniczeń Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie podejmuje działania, by je zminimalizować. Jak wynika z informacji uzyskanej od Przewodniczących Wydziałów strony są informowane o tym, że sprawa może być rozpoznana w trybie „covidowym” na posiedzeniu niejawnym, a często wskazywany już jest termin posiedzenia. Nadto na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Sądu codziennie są aktualizowane informacje o terminach wszystkich posiedzeń niejawnych (tzw. e-terminarz), co także umożliwi sprawdzenie, czy sprawa w najbliższych tygodniach zostanie rozpoznana. Takie działania, pozwalają stronie na złożenie dodatkowych dowodów z dokumentu, czy zajęcie pisemnego stanowiska w sprawie. Przy czym należy zwrócić uwagę, że przyjęty przez ustawodawcę model orzekania w sprawach sędowoadministracyjnych, co do zasady zobowiązuje sąd do orzekania na podstawie akt sprawy, przy istnieniu ograniczonej możliwości przeprowadzenia postępowania dowodowego (art. 106 § 3 p.p.s.a.). Podkreślenia wymaga, że Wojewódzki Sąd Administracyjny rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 p.p.s.a.), od wydanego orzeczenia przysługuje środek odwoławczy do Naczelnego Sądu Administracyjnego nadto sąd administracyjny I instancji dysponuje mechanizmem w postaci autokontroli orzeczenia rozstrzygającego sprawę sędowoadministracyjną (art. 179a p.p.s.a.). Powyższe rozwiązania, w mojej ocenie zapewniają daleko idącą ochronę strony postępowania w postępowaniu przed sądem administracyjnym I instancji.

Należy także dostrzec, że Przewodniczący Wydziałów przy stosowaniu trybu z art. 15 zys⁴ ust. 3 kierują się także dyrektywą sprawnego rozpoznania spraw sądowych, która jest również istotnym elementem prawa do sądu i leży zarówno w interesie stron postępowania, jak i w interesie publicznym.

Uprzejmie wyjaśniam, że w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie wdrożone zostały także działania mające umożliwić udostępnianie akt stronom oraz ich pełnomocnikom, jeżeli skorzystanie przez osobę uprawnioną z dostępu elektronicznego do tych akt nie jest możliwe. Informacja o sposobie uzyskania dostępu do akt sprawy, w tym także dostępu do akt administracyjnych znajduje się na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Sądu.

Podsumowując uprzejmie informuję, że uwagi i postulaty zawarte w Państwa piśmie były przedmiotem analizy, a z uzyskanych w tym zakresie informacji od Przewodniczących Wydziałów wynika, iż wnioski o przeprowadzenie rozprawy, zwłaszcza te w których wskazuje się na potrzebę osobistego uczestnictwa w rozprawie są zawsze przedmiotem szczegółowej oceny Przewodniczącego Wydziału, a następnie składu orzekającego w sprawie. Zazwyczaj w takim przypadku, Przewodniczący wyznacza stronie termin na złożenie na piśmie uzupełniających wyjaśnień lub dodatkowych dowodów. Po ich otrzymaniu Przewodniczący lub skład orzekający podejmują decyzję odnośnie do dalszego sposobu procedowania w sprawie.

Wiceprezes
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie
Małgorzata Jarecka